

כותרת: נספח 2 - חנוכה גבורה ואומץ - גבורת המכבים הכותב/ת: ליאור קולודני (עריכה)

בימים ההם קם מתתיהו בן-יוחנן בן-שמעון כהן מבני יהויריב מירושלים וישב במודיעים. ולו חמישה בנים: יוחנן הנקרא גדי; שמעון הנקרא תרסי; יהודה הנקרא מקבי; אלעזר הנקרא חורן; יונתן הנקרא חפוש.

וירא את הנאצות אשר נעשו ביהודה ובירושלים ויאמר: אוי לי! למה יולדתי לחזות בשוד עמי ושוד עיר-הקודש [...]

ויקרא מתתיהו ובניו את בגדיהם וילבשו שקים ויתאבלו מאד.

ויבאו אנשי הסלף המאלצים על-המעל למודיעים העיר לזבח: ורבים מישראל באו אליהם ומתתיהו ובניו נאספו: ויענו אנשי הסלף וידברו אל מתתיהו לאמר ראש ונקבד וגדול אתה בעיר הזאת ונתמך בכנים ובאחים: עתה קרב ראשון ועשה מצות הסלף כאשר עשו כל-העמים ואנשי יהודה והנשארים בירושלם והיית אתה ובניך מאוהבי הסלף ואתה ובניך תכבדו ככסף וכזהב וכמתנות רבות:

ויען מתתיהו ויאמר בקול גדול אם כל העמים אשר בכית מלכות הסלף שומעים לו יסורו כל-איש מעבודת אבותיו ויבחרו במצותיו: ואני ובני ואחי נלך בכרית אבותינו: חלילה לנו לעזב תורה ומצות: לדברי הסלף לא-נשמע לסור מעבודתנו ימין או שמאל: וככלותו לדבר את הדברים האלה קרב איש יהודי לעיני כלם לזבח על הבמה במודיעים כמצות הסלף:

וירא מתתיהו ויקנא וישתונן כליותיו וישלח חרונו כמשפט ירץ ויזבחהו על-הבמה: ואת איש סלף המאלץ לזבח המית בעת ההיא ואת הבמה הרס: ויקנא לתורה כאשר עשה פינחס לזמרי בן סלוא: (במדבר כה)

ויקרא מתתיהו בעיר בקול גדול לאמר: כל המקנא לתורה העומד בכרית ילך אחר: וינס הוא ובניו אל ההרים ויעזבו כל אשר הָה להם בעיר.

ספר חשמונאים א', פרק ב', ט"ו-כ"ח (ספר חשמונאים א' נכתב בעברית, בין השנים 76-103 לפני הספירה)